

Hospitals de Catalunya

L'Hospital Clínic de la Facultat de Medicina

per l'Excm. Sr. FRANCESC PUIG I ALFONSO

L'ANY 1879, el Claustre de la Facultat de Medicina va tractar sèriament i d'una manera oficial de la necessitat que sentia Barcelona d'un nou edifici, en el qual poguessin donar-se dignament les ensenyances mèdiques. Les gestions anteriors a l'any 1877 foren infructuoses, mes aquesta vegada, degut a les bones disposicions de l'Excm. Sr. Rector de la Universitat doctor don Julià Casaña, foren més afortunades. En una sessió tinguda per la Facultat i presidida per l'esmentat Dr. Casaña, s'aprovà un raonat dictamen, formulat per una ponència de senyors Catedràtics, en el qual s'estudiava i demostrava la conveniència de construir un Hospital Clínic anexe a la Facultat de Medicina, fundant-se, no sols en les necessitats que tenia l'ensenyança de la Medicina, sinó en les condicions mateixes de la població barcelonina.

L'extraordinària creixença d'aquesta i de la corresponent ciutat, deia el referit dictamen, no ha coincidit en la mida que hauria amb la fundació d'Asils de beneficència; i així es donava, l'any 1879, el vergonyós exemple de què la segona capital d'Espanya, amb un cens de 600.000 habitants, molts d'ells en condicions de transeunts, atrets pel moviment industrial i comercial, i, per consegüent, sense casa ni família, no tinguessin més que un Hospital antiquíssim, on, degut a les prescripcions higièniques no podien hospitalitzar-se més enllà de 800 malalts.

Entenia el Claustre que aquest assumpte havia de preocupar fonament les Corporacions provincial i municipal, car es veia arribar el dia que, saturat l'Hospital de la Santa Creu, es veuria obligat aquest a tancar les seves portes, donant-se el trist espectacle de què els desvalguts vinguessin a Barcelona a agonitzar i a morir sense consol al mig del carrer.

I, en efecte, a mida que es parlava de la construcció del nou Hospital, anava succeint tot el que preveia la Facultat de Medicina; la ciutat augmentant d'una manera portentosa i el servei hospitalari completament estacionat, i presenciant cada dia les tristes escenes a què feia referència l'esmentada Facultat.

Aquesta, al proposar l'aixecament del nou Hospital, indicava la conveniència que aquest es concebís de manera que complís una doble finalitat: proporcionar socors als malalts pobres i dotar l'ensenyança pública de la Medicina dels majors elements d'estudi. Aquests elements no li mancaven en absolut, gràcies a un contracte o bona intel·ligència amb l'Administració de l'Hospital de la Santa Creu; no obstant, la Facultat de Medicina tenia de sotmetre la seva vida acadèmica a les ordenances d'un patronat particular, que funcionava completament deslligat de tot vincle oficial i, per tant, àrbitre d'oposar insuperables obstacles a l'exercici de les ensenyances.

D'aquí que el Claustre demanés que l'Hospital